

HỘI THÁNH
VIỆT NAM

MERIDIAN SOUTHERN BAPTIST CHURCH
660 SOUTH THIRD STREET, EL CAJON, CALIFORNIA
MILTON WOODALL, PASTOR
PHONE: 449-6520

ÁNH-SÁNG

MỤC-SƯ

PHAN-THANH-BÌNH

ĐT. 714. 447-7404

"Lời Chúa là ngọn đèn cho chân tôi,
ÁNH-SÁNG cho đường lối tôi!"

Thi-thiên 119:105

October 3, 1976. Vol I. No 5

SỐ 27 * Chúa nhưt, ngày 3 tháng 10 năm 1976

ÂU - KHẨN

Người xưa có câu chuyện cuối như sau: Thời xưa có vãi sỉ tử sắp sửa lẻo đi thi. Họ hứn tiên sám một cái lẻo vào Văn miếu cầu Thánh Khổng Tử để Ngài phù hộ cho ... đó. Vừa đặt mâm lẻo xuống, chưa kịp khấn vái chỉ cả thi "phút đầu trận gió cuồn cồn", cửa nội cung mở toan, Thánh Khổng tử tú trong chạy ra, sờ cả bùi tó, sua tay lalia bảo các sĩ tử rắng: Chó! chó! các thầy nhảm rồi, không phải tôi. Cái này phải đưa lại đăng ông....anh họ tôi....mới kiến hiệu."

Các sĩ tử côn ngơ-ngẩn chưa hiểu ông anh họ của cụ Khổng là ai, thì cụ Khổng cuối nói tiếp: "Anh họ tôi là... Khổng Phượng đó" (Chữ nho khổng là là phượng là vuông. Khổng phượng là là vuông để chỉ tiên, vì đồng tiên có là vuông. Như trước kia ở Việt Nam tagoi tiên là Đức Thánh Trần vì có hình Đức Trần Hưng Đạo trên tó giây bạc).

Trong cuốn truyện Mai Trưởng, nhà văn Duyên-Anh đã kể lại thời thơ - âu của ông. Trong đó có chuyện ông đi thi Sở học yêu lược. Đại đế ông kể như sau: Trước ngày thi, bà con thân sinh của ông vốn biết ông học chẳng bằng ai, nên với sám sửa lẻ vật đi đến các miếu có tiếng là "linh" để cầu thần thánh phù hộ cho ông. Nhưng kỳ thi đó ông đã ngâm câu "Thi không ăn ớt thê mà cay"

và ông kết luận "Thực ra tôi chưa hưởng được lộc của các Thánh, nhưng các Thánh đã hưởng được lộc của mẹ tôi."

Trên mỗi địa hạt, khi con người cảm thấy sức minh không thể giúp mình đạt được sở nguyên, thì chỉ còn biết cầu khẩn một vị Thần Linh nào đó gia ẩn, phù hộ để sở nguyện được thành. Sám sửa lẻ vật cho hậu với dụng ý "tốt lè thánh nghe". Thê là đương nhiên đã đưa Thần Thánh vào voồng tham-nhũng.

Thực ra, ý tưởng con người tốt hay xấu khi khấn vái Thần Linh, tinh thần vi-tha hay vi-ký khi cầu khẩn Thần Thánh, đều tỏ ra chung một ý-niệm: Cần có Thần-Linh giúp đỡ trong những công việc vượt quá tầm tay của con người.

Trong Cơ-Đốc Giáo, các Cơ-Đốc nhân cầu-khẩn hay cầu-nguyện với Đức Chúa Trời không phải chỉ có tính cách cầu-lợi vật chất mà là tìm kiếm ơn Thiên-thượng, Linh-lực để sống đúng một cuộc sống của Cơ-Đốc nhân. Người Cơ-Đốc không có bài Kinh cầu-nguyện để lặp đi lặp lại mỗi ngày. Người Cơ-Đốc không dùng lè-vật làm đẹp lòng Đức Chúa Trời khi cầu-nghuyện để mong Ngài nhảm lối. Người Cơ-Đốc khẩn-nghuyện với Đức Chúa Trời không trong tinh thần dân-dung trước bè-rõng vua chúa; không trong tư-thê

của kẻ phàm phu tục tử khâu đâm trước Đáng Chí tôn. Nhưng trong tinh - thần cha con tương-giao mật thiết. Được tự do giải bầy nỗi niềm tâm sự; Được quyền cầu xin những sự cung-ứng chờ như nhanh cầu thiết thực cả vật chất lẫn tâm - linh. Người Cơ-Đốc cầu-nghuyên không mong cầu may mà là chắc chắn, vì chính Đức Chúa Trời đã phán với chúng ta : "Hãy kêu cầu ta, ta sẽ trả lời cho." (Giê-rê-mi 33:3) Lời Chúa Jêsus phán hứa con ghi rõ: "Hay xin sẽ được, hãy tin sẽ gặp, hãy gõ cửa sẽ mở cho" (Ma-thi-đ 7:7) Thánh Phao-lô khuyên các Cơ-Đốc nhân: "Chớ lo phiền chi hết, nhỉ trong mọi sự hãy dung lối cầu-nghuyên, nài xin, và sự tạ-ơn mà trình các sự cầu xin của mình cho Đức Chúa Trời." (Phi-líp 3:6)

Vậy cầu-nghuyên là một đặc quyền mà Đức Chúa Trời ban cho Cơ-Đốc nhân. Chúng ta có thể cầu nguyện với Đức Chúa Trời ở bất cứ nơi nào và lúc nào, Vì Ngài ở khắp cả mọi nơi. Chúng ta chỉ cần thành tâm hướng lòng về Đức Chúa Trời, và thưa với Ngài những điều chép ta muốn Ngài nghe, Ngài biết; Muốn Ngài giúp đỡ, bảo vệ, nâng đỡ, tiếp trợ, v.v Đức Chúa Trời sẽ nghe và sẽ trả lời chúng ta đúng lúc; Trả lời những điều đem lại ích-lợi cho chúng ta trong cuộc sống vật chất và tinh linh.

Chúng ta hãy nghe lời của một người đã để lòng nhớ cây Đức Chúa Trời và cầu nguyện với Ngài: "Tôi yêu mến Đức Giê-hô-va, vì Ngài nghe tiếng tôi, và lời nài xin của tôi. Tôi sẽ cầu khẩn Ngài trọn đời của tôi, bởi vì Ngài có nghiêng tai qua tôi. Đây sự chênh vương vẫn tôi, Sự đau đớn Ám phủ áp hãi tôi, Tôi gấp sự gian-truân và sự sầu khổ."

Nhưng tôi kêu cầu danh Đức Giê-hô-va, rằng: Đức Giê-hô-va ôi! Cầu xin Ngài giải-cứu linh hồn tôi. Đức Giê-hô-va hãy làm ơn, và là công bình; Đức Chúa Trời chúng ta có lòng thương xót. Đức Giê-hô-va bảo-hộ, người thất thà; Tôi bị khốn-khổ, Ngài bênh cứu tôi...." (Thi-thiên 116:1-6)

Mong rằng Đức Chúa Trời sẽ là đối tượng của Đức-tin và lời Cầu-nghuyên của quý vị.

NGỌN ĐÈN CỦA ĐỨC GIÊ-HÔ-VA

"Linh tánh loại người vốn một ngọn đèn của Đức Giê-hô-va".

(Châm ngôn 20:27)

Một cây đèn sáp không ai thấp, bỏ nấm trong bóng tối, và có người đến thấp nó lên. Cây đèn vâng phục ánh lửa. Chất sáp ngoan ngoãn kia nhìn nhận rằng ngọn lửa lung linh chính là chủ của mình, và nó đâu phục nồng lực của lửa.

Đá hoa cương vốn cũng đâu cũng có, nếu các bạn thử đem đá ấy đốt đi thì nó sẽ nứt, và lửa càng già thi đá sẽ vỡ tan. Nó không chịu đâu phục. Nhưng cây đèn sáp biết vâng phục, và do đó ngọn lửa tim thấy trong cây đèn sáp một chỗ để phát huy ánh sáng lâu dài và trong trẻo.

Bằng tinh-thần đâu phục Đáng Christ, bắt cứ Cơ-đốc nhân chân-chính nào cũng có thể trở thành sáng lóa với Đức Chúa Trời, và trở nên ngọn đèn của Chúa.

!*@#\$%&*()+

!*@#\$%&*()+!*@#\$%